

Yağmur duâsı ve namazı

Tire'den okuyucumuz: “Yağmur duâsı ile ilgili olarak sünnet olan nedir?”

Topraklarımız yağmura muhtaç. Canlılar suya muhtaç. Ruhumuz Allah'ın sayısız ikramına, ihsanına ve lütfuna muhtaç. İçimiz dışımız rahmete muhtaç. Allah âfet vermesin tek! Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle, yağmur namazı ve duâsı bir ibadettir. Yağmursuzluk o duânın ve ibadetin vaktidir.¹ Duâyı ve ibadeti vaktinde yapmalı, değil mi?

Yağmurlar kesildiği zaman tövbe ve istiğfar etmek, duâ edip namaz kılmak ve ikramı, ihsanı ve rahmeti sonsuz olan Cenab-ı Hak'tan yağmur istemek sünnettir. Kur'ân'da Nuh Aleyhisselâmın, kavmine şöyle dediği kaydedilir: “Dedim ki: ‘Rabb’inize istiğfar edin. Muhakkak o bağışlayandır. Size gökten bol bol yağmur indirsın.’”²

Peygamber Efendimiz (asm) bir kıtlık zamanında yağmur duâsında bulunmuş ve daha ellerini indirmeden mübarek sakalı yağmur suyu ile ıslanmıştır. Enes bin Malik (ra) anlatıyor: Bir defasında insanlar bir kıtlığa uğradılar. Bir Cuma günü idi. Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) hutbe okurken, karşı kapıdan birisi girdi ve: “Ya Resûlallah! Mallar helâk oldu. Çoluk çocuk aç kaldı. Bize duâ buyur!” dedi.

Resûlullah Efendimiz (asm) mübarek ellerini kaldırdı. O sırada gökyüzünde gözümüze hiçbir bulut parçası gözükmüyordu. “Allahümme eğsınâ!” (Allah'ım bize yağmur ver!) ve “Allahümme'skınâ!” (Allah'ım bize su ver!) diye duâ buyurdu. Nefsim kudret elinde bulunan Allah Teâlâ'ya yemin olsun ki, bulutlar dağlar gibi gökyüzünü sarmadıkça, o mübarek ellerini indirmede. Minberden inerken mübarek sakalına doğru yağmur tanelerinin yuvarlandığını gördüm. O gün, ertesi gün, daha ertesi gün... Tâ öteki Cuma'ya kadar. Hep üzerimize yağmur yağıp durdu. Ertesi Cuma yine bir adam ayağa kalkarak, bu defa “Ya Resûlallah! Binalar yıkıldı. Mallar boğulmaya başladı. Bize duâ buyur” dedi. Bunun üzerine Allah'ın Resûlü (asm) insanoğlunun bu kadar çabuk usanmasına tebessüm buyurdu. Mübarek ellerini kaldırdı. “Allahümme havâleynâ, velâ aley-nâ!” (Allah'ım, etrafımıza gönder! Üzerimize gönderme!) diye duâ buyurdu. Bunu söylerken mübarek eliyle hangi cihetteki buluta işaret buyurdu ise, orası açıldı. Medine üstü açık bir alan oldu. Kanat vadisi bir ay mütemadiyen aktı ve hangi yönden kim geldiyse bol yağmur

geldiğinden bahsetti.”3

Abdullah bin Zeyd (ra) dedi ki: “Hazret-i Peygamber (asm) namaz kılınan yere çıkıp yağmur duâsı yaptı. Kibleye döndü. Ridâsını ters çevirdi. İki rek’at namaz kıldırıldı.”4

Abbas b. Temim (ra) amcasından nakleder: “Resûlullah’la (asm) yağmur duâsına çıktım. Ridâsını ters çevirdi. Arkasını da cemaate dönerek duâ etti. Daha sonra iki rek’at namaz kıldı. Namazda kıraati açıktan okudu.”5

Enes bin Malik (ra) şöyle demiştir: “Resûlullah (asm) yağmur duası yaptı da, ellerinin arkasıyla semaya işaret etti.”6 Enes (ra) bir diğer rivayetinde ellerinin içini aşağıya getirip uzatarak, şöyle demiştir: “Resûlullah (asm) ellerini böyle yaparak yağmur duâsına çıkardı. Ellerini o kadar kaldırırdı ki, koltuk altlarının beyazlığını görürdüm.”7

Duâ esnasında sünnet olan, istenen şeyin lehimize olması halinde ellerin semaya doğru açık tutulması; aleyhimize olması halinde, yani bir âfetten ve şerden Allah’a sığınmamız söz konusu olduğunda ise, avuç içlerinin yere, sırtının da semaya doğru çevrilmesidir. İkisi de sünnettir.

Yağmur duâsında, yukarıdaki rivayetlerden de anlaşılacağı gibi, Peygamber Efendimiz (asm) mübarek ellerini koltuk altının beyazı görülünceye kadar kaldırmış ve avuç içini yere çevirmiştir. Ellerin bu şeklini “taabbüdî” kabul etmek, yani ibadet şeklinin böyle olduğunu düşünmek, teslimiyet açısından bizi daha sağlıklı neticeye götürür. Bundaki görünebilen hikmete gelince:

1- Peygamber Efendimiz (asm) yağmur ve su istemekle beraber, susuzluk musibetinden de, suyun âfetinden de Allah’a sığınmıştır. Bu durumda rahmet isterken ellerin düz çevrilmesi, âfetten Allah’a sığınırken de ellerin ters çevrilmesi sünnete uygundur.

2- Mübarek ellerini çok fazla kaldırıp yere doğru çevirmekle, ihtiyaç duyulan suyun gökten aşağıya doğru indirileceğine işaret buyurmuştur.

3- Gökten nâzil olacak rahmete şiddetle muhtaç olduğumuz duâ lisanıyla ilân edilmiştir.

Cenâb-ı Allah Müslüman topraklarını yağmursuz, rahmetsiz, lütufsuz, keremsiz bırakmasın. Âmin.

Dipnotlar:

1- Sözler, s. 287

2- Nûh Sûresi, 71/10,11

3- Buhârî, 3/505, 538; Müslim, İstiskâ, 8; Nesâî, İstiskâ, 9

4- Müslim, İstiskâ, 2; Buhârî, İstiskâ, 540

5- Nesâî, İstiskâ, 5

6- Müslim, İstiskâ, 6

7- Ebû Dâvud